

Geen periode van wachten, maar van aanpakken

Ricardo Fecken |
J.H. van der Molen Fotografie

Ricardo Fecken is 28 jaar en woont samen met zijn vrouw Anne en hun zoontje Mees van 2 jaar in Emmer-Compasuum. Anne is in verwachting van hun tweede kind, dat eind juni zal worden geboren. Sinds afgelopen jaar is Ricardo belangenbehartiger in letselschadezaken voor Nostimos. Een uitdagende functie met vele facetten, noemt hij het werk. Het unieke ervan is dat Ricardo in dit werkveld terecht is gekomen nadat hemzelf een zwaar ongeval overkwam. Als ervaringsdeskundige kan hij iets toevoegen aan het werk van belangenbehartiger dat een nieuwe dimensie geeft. Een kennismaking met Ricardo is een ervaring die indruk maakt, want de verhalen over zijn doorzettingsvermogen en positivisme die hij de afgelopen jaren moest tonen, werken inspirerend en verfrissend.

Tekst Mikel Adriaansen | **Beeld** J.H. van der Molen Fotografie en Sander Wesseling Fotografie

de eerste werkdag getekend worden. Op zijn laatste werkdag voor Belcompany moest Ricardo naar Meppel om daar in de winkel te werken. Het werd een noodlottige rit. Over alles kan Ricardo nuchter praten, ook over zijn ongeval. Maar hij wordt, nog steeds na zeven jaar, emotioneel als het over het dodelijk slachtoffer gaat dat erbij is gevallen. "Een man die een vrouw en twee jonge kinderen achterliet," vertelt Ricardo.

Op een dubbelbaans snelweg, in de donkere avonduren, werd Ricardo, door een gevaarlijke manoeuvre van een voorligger, plotseling gedwongen uit te wijken. Hij raakte de macht over het stuur kwijt, begon te tollen en klapte toen met volle snelheid op de vangrail. Hij schoof achterstevoren terug de linker weghelft op. Zijn lampen waren door de klap stuk gegaan. Op dat moment had hij nog nergens last van, maar hij beseftte dat hij in doodsgevaar verkeerde, want verder rijden ging niet meer en hij was niet goed zichtbaar op de weg met aankomend verkeer. Ricardo stapte uit en wilde wegrennen om zich zo snel mogelijk achter de vangrail in veiligheid te brengen. Maar het was te laat, een auto klapte met 130 kilometer per uur op zijn auto, waar Ricardo net achter stond. Ricardo raakte klem tussen zijn auto en de vangrail, werd tegelijk door de klap achterover geslagen en kwam aan de andere kant van de vangrail neer. Zijn been was omgekapt. De man die hem had aangereden was in de berm tot stilstaan gekomen en uitgestapt. Vervolgens werd deze bestuurder overreden door de volgende aanstormende auto, en overleed daarbij.

Herman Fledderus

Ricardo raakte in coma. "Na een week ontwaakte ik in het ziekenhuis. Er was voor mijn gevoel meteen hulp. Ik deed mijn ogen open en daar stond Herman Fledderus van Nostimos. Waarschijnlijk

doorverwezen door slachtofferhulp of zo, via mijn vader. Ik was daar happy mee, want hij nam meteen allerlei directe zorgen en vragen die ik had uit handen. Hij heeft de berging van mijn auto geregeld, de expertise van de wagen, allemaal praktische dingen. Vanaf het eerste moment was er een vertrouwensband. Herman heeft me in al die jaren geweldig gesteund en geholpen tot aan de eindregeling in het najaar van 2019 toe."

'Na zeven jaar nog emotioneel'

Dertien operaties

Een week of zeven na het eerste ontwaken, is Ricardo in het revalidatiecentrum De Vogellanden in Zwolle hard aan de slag gegaan om toestemming te krijgen om met kerst thuis te mogen zijn. Het was zijn eerste doestelling na het ongeval, en het lukte hem. Vervolgens leefde Ricardo van doel naar doel toe. "Er volgde geen gemakkelijke periode," kijkt Ricardo Fecken er nu op terug. "Liefst dertien operaties in ziekenhuizen in Duitsland en Nederland volgden in de periode 2015-2018. Bottransplantaties, operaties aan bovenbeen, heupen, rugspieren, huidtransplantaties, en steeds weer lange herstelperioden en terugval." Maar voor Ricardo was het geen periode van wachten, maar juist van aanpakken. Gedurende de behandelingen bleef hij studeren of werken, want Ricardo kon moeilijk stilzitten. In de ziekenhuisperiodes deed hij zelfstudies 'managementconsulting' en 'boekhouding' om afleiding te hebben. Toen hij na een van de operaties net uit het ziekenhuis kwam, wilde hij aan het werk en werd uitgenodigd voor een intercedentfunctie in de buitendienst bij een uitzendbureau.

J.H. van der Molen Fotografie

positief blijven denken, geen treurige muziek draaien, maar opbeurende muziek. Het werkt echt als je jezelf in een optimistische stemming houdt, als je doelen blijft stellen. Jezelf niet als minder of gebrekkig gaat beschouwen.”

Op de televisie

RTL-4 kwam in die periode bij Ricardo langs om een tv-programma te maken over mensen met een beperking die zichzelf doelen stellen. Wat is jouw doel, werd aan hem gevraagd. Ricardo gaf aan dat hij heel graag een 5-daagse trektocht wilde maken door IJsland. De revalidatiearts sprong er toen tussen, dit was te gek. Te snel in het herstelproces, was zijn conclusie. “Dat afremmen was nodig,” erkent Ricardo nu, “ook al was er een kans dat ik het succesvol had volbracht.” Maar in juni 2019 zouden Ricardo en Anne gaan trouwen, en daarvoor moest geen te groot risico genomen worden. Op het moment dat hij zijn trouwpak stond te passen in Hoogeveen, kwam de cameraploeg binnenvallen met Jamai als presentator en werd een nieuw doel gesteld: het lopen van een 7 kilometer obstacle run in Rotterdam. “Ik had vroeger al eens zo’n obstacle run georganiseerd, en wilde hem graag zelf eens lopen. Drie jaar na het ongeval kon dit eindelijk in vervulling gaan!” Deze tocht heeft Ricardo succesvol gelopen en kwam op tv in beeld. “Het was een risico, de revalidatiearts geloofde er opnieuw niet zo in. De wond was nog aan het genezen. Maar ik had een prestatiedrang voor mezelf. Ik zag het als een nieuwe start, ik wilde een succeservaring, een bewijs dat ik nog steeds een doel kon realiseren.”

In de periode die volgde heeft hij inderdaad bewezen dat veel mogelijk is met een prothesebeen. Bergbeklimmen, voetballen in het Nederlands amputatie elftal, hij deed het allemaal. In de

“Met een externe fixateur, zo’n metalen geraamte dat botstukken op zijn plek houdt, en daarover heen een XXL Zeeman joggingsbroek ging ik op gesprek en werd aangenomen. Als intercedent stuurden ze me vervolgens naar klanten waar de zaken wat gecompliceerd waren geworden. Als ik dan in gesprek ging met die boze mensen en ze zagen mijn situatie, werden de moeilijkheden vanzelf door hen een stuk gerelativeerd.”

Drie jaar lang bleef Ricardo met behulp van operaties en hulpstukken beperkt tweebenig mobiel. In november

2018 ging het opnieuw mis, en zakte hij erdoor heen. “Opereren zou heel pijnlijk worden, met een fixateur tot in de heupen, en daarbij zou de kans op breken aanwezig blijven. Toen was ik er klaar mee en heb gezegd: haal het been er maar af.” In het voorjaar van 2019 vond de amputatie plaats. Het betekende voor Ricardo een nieuw begin. “Ik heb het geluk dat ik mijn knie kon behouden bij de onderbeenamputatie. Dan kun je wel meer dan met een kunstnie. Maar het is ook een kwestie van mindset. Voor 80% gaat het er om hoe je mentaal met zo’n amputatie om kunt gaan. Ik heb zoveel depressieve mensen gezien. Ik wilde

HULP BIJ LETSELSCHADE DOOR WHIPLASH?

KIES VOOR EEN MAATWERKTRAJECT BIJ TOPZORGGROEP LETSELSCHADE

Ieder jaar vinden er zo’n 15.000 ongevallen plaats waarbij slachtoffers last krijgen van nekklachten. Bij vermoedelijk 20 tot 30 procent van de slachtoffers ontwikkelen zich langdurige nekklachten, ook wel ‘whiplash letsel’ genoemd. Met name slachtoffers betrokken bij een auto ongeval hebben een verhoogde kans op een whiplash. Bij TopzorgGroep Letselschade bieden we persoonlijke maatwerktrajecten. Daarin vinden we het belangrijk dat de patiënt de beste zorg krijgt, om zo het meest optimale eindresultaat te behalen. In dit artikel vertellen wij meer over onze whiplash trajecten en hoe wij daarin te werk gaan.

Opgebouwde kennis en ervaring

Kenmerkend aan een whiplash is dat klachten vaak pas later na een ongeval optreden en zich kunnen ontwikkelen tot een chronisch klachtenpatroon. Patiënten met langdurige klachten zijn vaak moeilijk te genezen en het medisch model, dat normaliter gebruikt wordt, schiet daarin tekort. Daarom hanteren wij het biopsychosociaal model, waarin rekening wordt gehouden met de complexiteit van de situatie. Psychosociale factoren spelen een belangrijke rol bij het aanhouden van de klachten. TopzorgGroep Letselschade is gespecialiseerd in het toepassen van een biopsychosociaal model volgens de richtlijnen.

Het herkennen en vaststellen van de gevolgen van een whiplash en het realistisch inschatten van de herstelkansen vraagt eveneens om medisch specialistische kennis en ervaring. TopzorgGroep Letselschade levert daarom ook de medisch specialistische beoordeling van fysieke, psychische, emotionele en sociaalmaatschappelijke problemen.

Revalidatie op maat

Het is bij TopzorgGroep Letselschade van belang dat er op individueel niveau naar de problematiek van de patiënt wordt gekeken. Zo verzekeren wij de best mogelijke uitkomst. Met het bepalen van de behoeften en doelen van de patiënt, kan er een individueel herstelplan worden opgesteld. Het herstelplan is altijd een maatwerktraject en geeft een reëel beeld van de individuele herstelkansen weer.

Bij ieder maatwerktraject is het belangrijk dat de zorg zo snel mogelijk start zodat het eindresultaat positief wordt beïnvloed. Een keer of vier tijdens het traject van enkele maanden komen onze behandelaars bij elkaar om te evalueren of het herstelplan nog van toepassing is op de patiënt. Zo niet, dan wordt het plan aangepast. Daarin houdt TopzorgGroep Letselschade ten alle tijden een korte lijn met de betreffende belangenbehartiger.

Geen wachtlijsten

Zoals eerder benoemd, is het bij TopzorgGroep Letselschade van belang dat onze patiënten zo snel mogelijk van start kunnen gaan, om zo een optimaal herstel te garanderen. Daarom hebben wij ook geen wachtlijsten. Patiënten kunnen bij ons direct starten. In principe kan een intake nog dezelfde week plaatsvinden.

Compleet traject onder één dak

Bij ieder maatwerktraject biedt TopzorgGroep Letselschade een diversiteit aan disciplines. Zo beschikken wij over onder andere fysiotherapeuten, ergotherapeuten, maatschappelijk werkers, (revalidatie)artsen, psychologen, Cesartherapeuten en EMDR therapeuten. Met deze gecombineerde behandeling werken onze therapeuten nauw samen o.i.v. een hoofdbehandelend (revalidatie)arts en kunnen wij een compleet traject onder één dak bieden.

Voor meer informatie verwijzen wij u naar: www.tzgletselschade.nl. U kunt ons per e-mail bereiken via: info@tzgletselschade.nl en telefonisch via 088 045 0050.

atletieksport werd hij zelfs gescout voor het paralympisch team en trainde mee op Papendal. "De concurrentie, vooral van mensen met aangeboren letsel, was echter groot. Zij zijn nooit anders gewend geweest en gaan zo ontzettend hard op protheses. Ik was voor die sport al wat op leeftijd en ging die tijden voor mijn gevoel niet meer halen. Ook was de reisafstand naar Papendal te groot." Het hele traject - van amputatie en vervolgens revalidatie en sporten op hoog niveau - heeft Ricardo gevolgd en op YouTube gezet. Dit is, voor wie wil, nog steeds terug te vinden. Door zijn open manier van spreken over het ongeval en het inkijkje dat hij geeft in medische behandelingen, bleek Ricardo een perfect uithangbord

voor slachtoffers van letselschade. Zijn positieve houding en motivatie, motiveert anderen.

'Ik moest worden afgeremd'

Ervaringsdeskundige

"Veel mensen schamen zich voor hun amputatie. Ik heb dat gevoel nooit gehad. Als ik in een korte broek wil lopen, dan doe ik dat. Maar ik besef goed dat niet iedereen er op dezelfde manier mee om zal gaan. Zeker in mijn huidige werk als letselschadebehandelaar

moet ik begrip opbrengen dat de beleving na een ongeval bij iemand heel anders kan zijn. Dat is dus een aandachtspunt voor me. De andere kant is dat wanneer ik mijn verhaal vertel aan een cliënt, deze zich ook echt erkend voelt en denkt: okay deze vertrouwensman begrijpt me dus ook op dat gebied. Het is een meerwaarde, denk ik, om als belangenbehartiger ook ervaringsdeskundige te zijn. Naast oprechte inleving kan ik dan ook praktijkadviezen geven. Als een cliënt vraagt: hoe zet ik die knop om? Dan heb ik daar praktische voorbeelden voor."

De keuze om schadebehandelaar te worden nam wat tijd in beslag. Na de amputatie hadden Ricardo en zijn

vrouw Anne, samen met haar ouders, een Zorgboerderij opgericht, waar zij op basis van persoonsgebonden budget contracten met zorgkantoren voor afsloten. Echter net toen het bedrijf startte, sloeg corona toe. Opnieuw een tegenslag dus, want er mochten tijdelijk geen opdrachten verstrekt worden door de zorgkantoren. Zijn vrouw die opgeleid is in de zorg zou het meeste werk voor de Zorgboerderij, welke inmiddels ook goed draait, gaan doen. Ricardo is financieel en algemeen directeur, maar de werkzaamheden daarvoor waren op dat moment nog beperkt. Arbeidsdeskundige Paul Kamermans van Radar hielp Ricardo destijds met de oriëntatie op een nieuwe, passende beroepsrichting.

Het werd een zoektocht naar zijn intrinsieke motivatie, oftewel: wat wilde hij vol overtuiging het liefste gaan doen? Voor Ricardo was dat mensen helpen die in een zelfde situatie terecht zijn gekomen als hij. Hij wilde belangenbehartiger worden van nieuwe letselschadeslachtoffers. Nostimos bood hem die kans en gaf hem per 21 oktober 2021 een fulltime contract, nadat hij een eerdere stage bij Benno Reekers van Sincerus Letselschade doorliep. "Van Benno heb ik veel opgestoken en mijn interesse in het vak van belangenbehartiger is daar nog meer gegroeid."

Een goede mindset doet veel

Ricardo heeft bij Nostimos de uitdaging gevonden die hij zocht. Hij volgt de Nivre-expertopleiding. "Ik leer elke dag weer. Het vak heeft zoveel aspecten. Zonder mijn mentor Nina Hartlief en collega's Willemien Scheper en mijn leidinggevende Nynke Iedema had ik nooit kunnen staan waar ik nu binnen de letselschade sta. Ze nemen ruim de tijd voor mijn leerproces." Ik vraag Ricardo hoe hij als belangenbehartiger te werk gaat. Hij vertelt dat hij bij de

intake alle ruimte geeft en tijd neemt om in te gaan op wat er precies tijdens het ongeval is gebeurd, en hoe betrokkene zich nu voelt. Waar heeft hij of zij nog last van? Hoe is de huidige thuissituatie? Is betrokkene nog aan het werk? Wat voor persoon is betrokkene? Ook volgen dan de gebruikelijke stappen zoals aansprakelijkstelling, het opmaken van een actuele schadestaat en bevoorschotting, maar ook probeert Ricardo al vroegtijdig in te steken op het toekomstperspectief.

"Hoe eerder een betrokkene voor zichzelf nog kansen en perspectief ziet, hoe eerder het welzijnsgevoel voor

die persoon omhoog gaat. Ik heb dat destijds met Herman Fledderus ook zo ervaren. Zonder hem had ik het een stuk zwaarder gehad. Hij regelde financiële zaken, hij schakelde aanvullende hulp in en hij was betrokken, ook bij zaken buiten de letselschadebehandeling. Hij stond voor warm contact, waardoor ik mij op herstel kon focussen. Dat is ook de rol die ik nu graag aan nieuwe slachtoffers biedt. Helpen, ontzorgen, dingen regelen, maar ook perspectief scheppen en een goede mindset creëren. Dat is de filosofie van Nostimos, en dat past me naadloos. Een cliënt weer zelfredzaam maken voor de toekomst, vind ik het mooiste van mijn vak." ♦

